

[Handelsministeren.]

den anden Side heller ikke glemme vort eget og tilsidesætte dette for et Modelunes Skyld eller af en anden faktisk ligegyldig Aarsag.

I 1932, det Aar, hvori der fra det offentlige Side har været Indseende med Importen, er imidlertid meget ændret i saa Henseende. Der er ikke længere Tale om Importtal, der kunde have været undgaet, af saadan Højde som af det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnt. Der var en Tid, da vi til en vis Grad havde Raad til at være flotte i vort Forhold til Indkøbene i Udlandet af de Varer, vi havde Brug for i det daglige Liv. Denne Tid er forbi, og derfor har vi maattet træffe de regulerende Foranstaltninger, som er truffet, og de har allerede ført til, at der ikke tilnærmelsesvis er Tale om, at vi importerer Varer for over ½ Milliard Kroner Varer, som vi selv kunde tilvejebringe her i Landet.

For øvrigt vil jeg takke det ærede Medlem Hr. Elgaard for hans forstaaende Udtalelser om Ungdommen og om Ungdommens Uddannelse paa de tekniske Skoler. Saafremt Midlerne kan skaffes til Veje, vil det være rigtigt at foretage den paa-pegede Udvidelse af Undervisningen.

Overfor de af det ærede Medlem Hr. Nissen fremførte Bemærkninger om Støtte til den tønderiske Kniplingsindustri kan jeg paa nærværende Tidspunkt kun sige, at vi i Handelsministeriet med Opmærksomhed har fulgt de fortræffelige Bestræbelser, der er og har været fremme for at holde den gamle sønderjydske Hjemmeflid oppe, men i Øjeblikket er Statens Midler, som bekendt, smaa, og de Beløb, der staar til Raadighed, har Ærinde mange Steder. Jeg maa derfor nøjes med at sige til det ærede Medlem, at der fremdeles i Handelsministeriet er Velvillie og Forstaaelse for den Sag, han har rejst her, men derudover er det, som sagt, ikke muligt for mig i Øjeblikket at give noget Svar. Give noget Tilsgagn om forøget Støtte kan jeg ikke paa nærværende Tidspunkt.

Kirkeministeren (Dahl): Det ærede Medlem Hr. Vesterager ønskede en Bevilling til Istandsættelse af to Kirker, Lemvig Kirke og Engberg Kirke. I den Anledning skal jeg bemærke, at der ganske sikkert her i Salen er adskillige Folketingsmænd, som har lignende Ønsker eller har givet Udtryk for lignende Ønsker, om ikke her saa dog paa anden Maade, men under de nuværende økonomiske Forhold anser jeg

det for umuligt, at Statskassen kan give Bidrag til saadanne Kirkers Istandsættelse. Derimod skal jeg undersøge, om det kan lade sig gøre at faa et Beløb af Kirkernes Reservefond til dette Formaal; men for Øjeblikket kan jeg ikke udtale noget videre derom.

Det ærede Medlem Hr. Julin spurgte, hvorledes det gik med Arbejdet i det kirkelige Udvalg. Hertil skal jeg bemærke, at Folketinget ved Behandlingen af Forslaget om det kirkelige Udvalgs Nedsættelse udtalte den Formening, at 1 à 2 Aar var tilstrækkeligt til Udvalgets Arbejde. Det har imidlertid vist sig, at det Spørgsmaal, som det var Udvalgets Hovedopgave at undersøge, nemlig Spørgsmaalet om Forholdet mellem Staten og Folkekirken og derunder Formaalstjenligheden af en fuldstændig Adskillelse af disse, er et saa omfattende og vanskeligt Spørgsmaal, at man har brugt mere end den dobbelte Tid. Udvalget har nu siddet i over 4 Aar. Jeg haaber imidlertid, at Udvalget vil kunne afslutte sit Arbejde en Gang i Løbet af det kommende Aar.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ønskede større Bevillinger til „Dansk Kirke i Udlandet“ og til det særlige Formaal: Arbejdet blandt danske Emigranter i Kanada. Med Hensyn til det sidste Punkt finder jeg Anledning til at gøre opmærksom paa, at første Gang „Dansk Kirke i Udlandet“ søgte Bevilling til Emigranterne i Kanada, var det med den udtrykkelige Begrundelse, at det kun var for et Aar — jeg tror, det var 1927 — og kun til Igangsættelse af Arbejde. Det vakte derfor nogen Overraskelse, da man Aaret efter fornyede Andragendet og søgte 20 000 Kr., men Rigsdagen bevilgede det. Senere har man stræbt efter at bringe denne Bevilling ned, da dens oprindelige Formaal jo maatte antages at være naaet, og Bevillingen er gaaet ned fra Aar til Aar. Imidlertid er der jo for Øjeblikket hele Verden over meget vanskelige Forhold, og vel ogsaa for vorre Emigranter i Kanada, og jeg vilde gerne bidrage til, at de kunde faa det samme Beløb, som de har haft i indeværende Aar, altsaa 10 000 Kr., medens der kun er foreslaaet 8 000 Kr.; men dette, ligesom en Forhøjelse af Bevillingen til „Dansk Kirke i Udlandet“ i det hele taget, vil jo afhænge meget af, hvor mange Penge der er til Raadighed, naar det endelige Udgiftsbeløb for hele Finansloven skal fastsættes. Men jeg skal med Velvillie følge Udviklingen og se, om der kan byde sig en Lejlighed til at komme til Hjælp paa disse to Omraader.